

Samenvatting van het interview met Ann Spierings

Ann Spierings: Een leven in het teken van delen, leren en liefde

Ann Spierings, een naam die onlosmakelijk verbonden is met Stichting Mirembe, heeft gedurende meer dan veertig jaar een grote impact gemaakt.

Het verhaal van haar levensreis begint in haar jeugd, al lang voordat zij in de jaren '68-'71 op het platteland van Oeganda werkte. In een uitgebreid interview vertelt Ann over haar ervaringen, haar drijfveren en de rode draad die haar leven heeft gevormd: samen delen, samen leren en van elkaar houden.

De eerste stappen in Oeganda

Anns fascinatie voor andere culturen en het verlangen om een verschil te maken, ontstonden al in haar jeugd. Een inspirerend boek en haar ervaringen op school voedden haar idealen en haar overtuiging: je moet zelf je keuzes maken. Uiteindelijk leidde dit tot een avontuur in Oeganda, waar ze op een huishoudschooltje les gaf aan meisjes.

“Het leven daar was eenvoudig, maar zo rijk,” herinnert Ann zich. “We werkten samen, leerden van elkaar, leefden samen. We genoten van kleine momenten van plezier, zoals het passen van bruidsjurken die we hadden meegenomen voor de parochies, om te verhuren.”

Het vormingsinstituut van de Graal maakte plaats voor het Lubaga ziekenhuis in Kampala, later kwam zij terecht in Moshi, Tanzania.

De confrontatie met de lokale cultuur, de beperkte middelen, de verantwoordelijkheid voor de studenten en de religieuze discipline van de Graal, waren soms zwaar, maar vormden Anns visie op samenwerken en delen.

Ze benadrukt hoe belangrijk het is om geen afhankelijkheid te creëren: “Je moet je misbaar maken, maar wel helpen waar dat nodig is.”

Stichting Mirembe

Toen Ann terugkeerde naar Nederland, vond ze het moeilijk om te gaan met de grote luxe en het snelle leven. ‘Ik kan niet zeggen dat ik echt sober leef, maar de wereldproblematiek van arm en rijk raakt me en heeft steeds mijn aandacht’.

Haar betrokkenheid bij Stichting Mirembe gaf haar een manier om verbonden te blijven met Oeganda. Kort na de oprichting in 1979 was ze er al bij, en als secretaris sinds 1990 een drijvende kracht achter de organisatie.

“Mirembe heeft me altijd verbonden gehouden met het land en de mensen daar. Het was mijn manier om iets blijvends te doen,” vertelt ze.

Mirembe onderscheidt zich volgens Ann door de persoonlijke betrokkenheid op elkaar en bij de mensen in Oeganda. “We zijn een kleinschalige organisatie die een directe impact heeft. We kennen de mensen en hun verhalen. Dat maakt ons anders dan grote organisaties,” legt ze uit.

Het belang van persoonlijke verbinding

In haar werk, zowel voor Mirembe als in het onderwijs, stond persoonlijke verbinding centraal. Ann gaf jarenlang les, onder andere aan vluchtelingen, en gebruikte daarbij haar ervaringen uit Oeganda. “Ik begreep hen, en zij begrepen mij,” zegt ze. “Het was een uitwisseling van ervaringen en verhalen. Samen leerden we, en dat gaf mij energie.”

Ann deelt ook een bijzondere herinnering uit haar tijd in Oeganda: een moeder die haar kind aan Ann wilde geven in de hoop op een beter leven voor haar dochter. “Dat moment raakte me

diep,” vertelt ze. “Ik zei tegen haar: jij bent de mama, jij moet voor dit kind zorgen, maar ik zal je helpen waar ik kan. Dat is de essentie van samen delen.”

Een stap terug

Nu Ann haar actieve rol in de organisatie overdraagt, kijkt ze met voldoening terug. “Mirembe is voor mij altijd meer geweest dan een stichting; het is een familie,” zegt ze. Aan haar collega’s geeft ze mee: “Blijf persoonlijk betrokken en onderhoud de sterke verbinding die we hebben met de mensen in Oeganda.”

Hoewel Ann een stap terug doet, blijft ze op afstand betrokken bij Mirembe. Haar levensverhaal is een inspirerend voorbeeld van wat er mogelijk is als je kiest voor compassie, betrokkenheid en gedeelde idealen.

Ann Spierings’ nalatenschap bij Mirembe is een herinnering aan de kracht van kleine daden, persoonlijke verbinding en een hart dat openstaat voor anderen.

Guus Verzellenberg

Nijmegen, 27 december 2024